Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central (judecător Mîțu Gheorghe)
Dosarul nr.2ri-118/24
2-19178585-02-2ri-19022024

D E C I Z I E

23 aprilie 2024 ***mun. Chişinău***

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecător ***Eugeniu Clim***
Judecătorii ***Olga Cojocaru și Steliana Iorgov***

examinând recursul declarat de către Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.01.2024, prin care cererea înaintată de Biroul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord privind validarea creanțelor masei, a fost restituită, ***Colegiul civil***

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

La data de 10.01.2024 Serviciul Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Nord a depus cerere privind validarea creanțelor masei față de S.R.L. „*****”.

Poziţia instanţei de fond

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.01.2024 a fost restituită cererea înaintată de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Nord privind validarea creanțelor masei.

S-a explicat Serviciului Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Nord că este în drept să se adreseze cu cerere la lichidatorul S.R.L. „*****” și să solicite executarea în mod prioritar a acestor creanțe, iar în caz de refuz, să conteste

măsurile administratorului insolvabilității în conformitate cu art. 68, alin. (10) din Legea insolvabilității.

Solicitarea recurentului

Invocând dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.01.2024, la data de 01.02.2024 Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord a declarat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.01.2024, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.01.2024 cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea înaintată de Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord.

Argumentele părţilor

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că, instanța de fond şi-a motivat soluţia pe faptul că, instanţa de insolvabilitate nu este competentă să examineze cererea înaintată de Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord.

Indică recurentul că, prima instanţă a emis încheierea pripit, neanalizând multilateral actele normative şi legislative ce reglementează astfel de litigii, încheierea fiind în contradicţie cu prevederele legale.

Prin cererea depusă în prima instanţă, Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord a menţionat că, debitorul S.R.L. „*****” şi-a desfăşurat activitatea economică ca rezident pe teritoriul Zonei Antreprenoriatului Liber Parcul de Producere „Otaci - Business”, situată pe adresa: r-nul Ocniţa, or. Otaci, str. Voitovici 21.

Debitorul S.R.L. „*****” pe parcursul activităţii sale ca rezident al ZAL PP „Otaci - Business” (activitate care a fost revocată la 22.03.2021, conform Ordinului nr. 03-A „Cu privire la anularea înregistrării S.R.L. „*****” şi revocării statutului de rezident al ZAL PP „Otaci – Business”), în baza declaraţiilor vamale depuse la Biroul Vamal Nord a introdus mărfuri pe teritoriu zonei libere PP „Otaci - Business” fără achitarea drepturilor de import/export şi fără aplicarea măsurilor de politică economică.

Conform prevederilor art. 7 alin. (12) Legii nr. 440/2001, „Cu privire la zonele economice libere”, la încetarea activităţii zonei (subzonei) libere, precum şi în cazul revocării statutului de rezident până la încetarea activităţii zonei (subzonei) libere, rezidentul sau fostul resident plasează mărfurile, introduce anterior, sub alt regim vamal sau destinaţie vamală în conformitate cu legislaţia în vigoare. Stocurile de mărfuri aflate în depozitare se plasează la valoarea în vamă

indicate în declaraţiile vamale de plasare sub destinaţia de zonă liberă, iar mărfurile aflate în folosinţă (active material pe termen lung) - la valoarea iniţială, corectată sau reevaluată, diminuată cu uzura acumulată (valoarea de bilanţ).

Conform prevederilor art. 1 pct. 32 Cod Vamal (în vigoare până la 31.12.2023), zona liberă este o destinaţie vamală, iar conform art. 26 alin. (6) Cod Vamal, organul vamal dispune din oficiu încheierea regimului vamal suspensiv în cazul când titularul operaţiunii nu soluţionează situaţia mărfurilor în termenul aprobat.

La 24.04.2023 a expirat termenul de înfiinţare a Zonei Antreprenoriatului Liber - Parcul de Producţie „Otaci-Business”, unde a apărut necesitatea de regularizare a situaţiei cu mărfurile introduse anterior în zona liberă şi care nu au fost plasate sub alt regim sau destinaţie vamală, de către debitorul S.R.L. „*****”.

Urmare a controlului ulterior de reverificare a declaraţiilor vamale efectuat la debitorul S.R.L. „*****”, Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord a emis decizia de regularizare nr. 181 din 11.08.2023 prin care a calculat plătitorului vamal debitor S.R.L. „*****” obligaţia vamală în sumă de 1 755 598.90 lei. dintre care: 1 634 391.34 lei - plăţi de bază (taxă pentru proceduri vamale şi taxă pe valoare adăugată) şi 121 207,56 lei - penalităţi.

La data de 21.08.2023 decizia de regularizare nr. 181 din 11.08.2023 a fost adusă la cunoştinţa lichidatorului Topal Ştefan, fapt confirmat prin avizul poştal de recepţie, nefiind contestată în instanţa de judecată, iar în conformitate cu prevederile art. 11 lit. m) Cod de Executare şi art. 12713 Cod Vamal (în vigoare până la 31.12.2023), are valoare de document executoriu.

Astfel, creanţele Serviciului Vamal, Biroul Vamal Nord au apărut ulterior constatării insolvabilităţii şi intrării în faliment a debitorul SRL ”***** şi sunt plăţi curente, iar Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord este ca creditor al masei, unde obligaţiile date de plată se execută în prealabil, în primul rând.

Prin cererea cu nr. 28/25-8563 din 03.10.2023 Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord s-a adresat lichidatorului S.R.L. „*****”, dl Topal Ştefan cu solicitarea ca Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord cu creanţele din documentul executoriu sus-menţionat să fie recunoscut ca creditor al masei, cu eliberarea confirmării/deciziei respective, iar plăţile curente date să fie achitate în primul rând, la distribuirea către creditori a sumelor de bani rezultate din valorificarea masei debitoare.

La 13.11.2023 cererea dată a fost recepţionată de către lichidatorul S.R.L. „*****”, dl Topal Ştefan, fapt confirmat prin avizul poştal, care a fost negată şi lăsată fără răspuns.

Conform prevederilor art. 5 alin. (2) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, Instanţa de insolvabilitate dispune de competenţă exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce ţin de masa debitoare.

Astfel, din aceste considerente a şi fost solicitată instanţa de insolvabilitate să recunoască creanţele Serviciului Vamal, Biroul Vamal Nord în calitate de creanţe a masei a S.R.L. „*****”.

Faptul dat a fost explicat şi expus instanţei de insolvabilitate, însă argumentele Serviciului Vamal, Biroul Vamal Nord nu au fost luat în consideraţie.

Prima instanţă motivându-şi soluţia că: „nu este competentă să examineze cererea înaintată de Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord” şi respectiv, Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord, este în drept să se adrese cu cerere la lichidatorul S.R.L. „*****” şi să solicite executarea în mod prioritar a acestor creanţe, nu a luat în consideraţie faptul că o astfel de adresare a fost efectuată în adresa lichidatorul S.R.L. „*****”, dl Topal Ştefan, prin cererea nr. 28/25-8563 din 03.10.2023, însă cererea dată a fost negată şi lăsată fără răspuns. Faptul dat a şi determinat Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord, să efectueze o adresare către instanţa de insolvabilitate, deoarece conform art. 5 alin. (2) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, doar instanţa de insolvabilitate, în cazul din speţă Judecătoria Chişinău sediul Central dispune de competenţă exclusivă a judecării litigiilor ce ţin de masa debitoare., adică între creditorul masei Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord şi debitorul S.R.L. „*****” în persoana lichidatorului dl Topal Ştefan.

Menţionează că, lichidatorul dl Topal Ştefan prin acţiune sale are intenţia ca în regim cât mai grabnic să depună în instanţa de judecată raportul final şi bilanţul de lichidare a debitorul S.R.L. „*****”, astfel lichidând debitorul, nevalorificând întreaga masă debitoare şi nesatisfăcând drepturile şi interesele tuturor creditorilor.

Totodată, în cadrul procedurii de insolvabilitate urmează a fi identificate temeiurile de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în situaţia în care nu vor fi stinse creanţele creditorilor urmare a valorificării masei debitoare. Deci, acţiunea de lichidare grabnică a debitorul S.R.L. „*****” va face imposibilă identificarea temeiurilor şi respectiv atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere.

Conform prevederilor art. 2 al Legii insolvabilităţii nr. 149/2012, masă debitoare reprezintă bunuri, inclusiv mijloace băneşti în numerar şi fără numerar, în monedă naţională şi în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, dobîndite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepţia bunurilor care, potrivit legii, nu sînt pasibile de executare silită.

Iar, conform art. 39 alin. (1) al Legii insolvabilităţii nr. 149/2012, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi cele pe care acesta le dobîndeşte şi le recuperează pe parcursul procesului.

Conform art. 68 alin. (2) al Legii insolvabilităţii nr. 149/2012, în procedura de insolvabilitate, procedura falimentului sau procedura de restructurare, acţiunile administratorului/lichidatorului sînt orientate spre păstrarea, majorarea şi valorificarea cît mai eficientă a masei debitoare prin toate mijloacele legale disponibile, pentru executarea cît mai deplină a creanţelor creditorilor.

Astfel, lichidatorul dl Topal Ştefan nevalorificând întreaga masă debitoare va conduce la aceia că nu vor fi executate pe deplin creanţele creditorilor.

Creanţele Serviciului Vamal, Biroul Vamal Nord în sumă totală de 1755598,90 lei, care sunt formate din drepturi de import (taxă pentru proceduri vamale şi taxă pe valoare adăugată) şi majorare de întârziere, au apărut ulterior intentării procesului de insolvabilitate şi intrării în faliment a debitorul S.R.L. „*****” pe mărfurile/bunurile care sunt incluse în masa debitoare sau necesită să le includă lichidatorul dl Topal Ştefan în masa debitoare.

Reiterează că, actul administrativ (decizia de regularizare nr. 181 din 11.08.2023) care a stat la baza formării creanţei Serviciului Vamal, Biroul Vamal Nord, a fost adus la cunoştinţa lichidatorului debitorului S.R.L. „*****”, dl Topal Ştefan, care la rândul său nu l-a contestat în instanţa de judecată, iar în conformitate cu prevederile art. 11 lit. m) Cod de Executare şi art. 12713 Cod Vamal, el are valoare de document executorii.

Conform art. 142 alin. (2) al Legii insolvabilităţii nr. 149/2012, nu se supun procedurii de verificare creanţele bugetare rezultând dintr-un document executoriu.

Potrivit art. 154 al Codului Fiscal, organele vamale exercită atribuţii de administrare fiscală potrivit prezentului cod. Codului Vamal şi altor acte normative adoptate în conformitate cu acestea şi exercită drepturi ce ţin de asigurarea stingerii obligaţiilor fiscale.

Conform prevederilor art. 2 al Legii insolvabilităţii nr. 149/2012, ca creditori ai masei sunt creditori ale căror creanţe faţă de debitor au apărut după intentarea procesului de insolvabilitate şi se execută în prealabil, în mod curent, pe măsura apariţiei lor; iar obligaţii de plată curente sunt impozite, taxe şi alte obligaţii de plată, credite şi dobînzi aferente, majorări de întîrziere (penalităţi), calculate din momentul intentării procesului de insolvabilitate.

La fel, conform art. 52 alin. (2) lit. a) al Legii insolvabilităţii nr. 149/2012, obligaţiile masei debitoare sunt obligaţiile ce rezultă din acţiunile de administrare, de valorificare şi de distribuţie a masei debitoare ale administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, inclusiv impozitele, taxele, alte obligaţii de plată care nu ţin de cheltuielile procesului.

Totodată, conform art. 43 alin. (1) al Legii insolvabilităţii nr. 149/2012, din masa debitoare se acoperă în primul rând cheltuielile procesului de insolvabilitate şi obligaţiile masei debitoare.

Astfel, creanţele Serviciului Vamal, Biroul Vamal Nord faţă de debitorul S.R.L. „*****”, apărute ulterior intentării procesului de insolvabilitate, sunt nişte plăţi curente, iar Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord este ca creditor al masei, unde obligaţiile date de plată se execută în prealabil, în primul rând.

În caz de apariţie a litigiilor ce ţin de masa debitoare, ele se soluţionează de instanţa de insolvabilitate, însă Judecătoria Chişinău, sediul Central, prin încheierea din 16.01.2024 de restituire a cererii înaintate de Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord încalcă dreptul la apărare.

La fel, în încheierea emisă de Judecătoria Chişinău, sediul Central, din 16.01.2024, instanţa face referire la prevederile art. 68 alin. (10) al Legii insolvabilităţii nr. 149/2002, menţionând că „Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord, este în drept să se adreseze cu cerere la lichidatorul S.R.L. „*****” şi să solicite executarea în mod prioritar a acestor creanţe, iar în caz de refuz să conteste măsurile administratoi ului insolvabilităţii”.

Conform art. 68 alin. (10) al Legii insolvabilităţii nr. 149/2002, reprezentantul debitorului, orice creditor pot face contestaţie împotriva măsurilor luate de administrator/lichidator. Instanţa de insolvabilitate va soluţiona contestaţia în termen de 10 zile de la înregistrare, cu citarea contestatorului, a administratorului/lichidatorului şi a comitetului creditorilor, avînd dreptul să suspende, la cererea contestatorului, executarea măsurii contestate.

Astfel, prin prevederile date, se menţionează că contestaţia poate fi depusă în instanţa de judecată de către „orice creditor”, însă în cazul din speţă, Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord, nu a fost încă recunoscut de către lichidatorul dl Topal Ştefan ca creditor al debitorul S.R.L. „*****”, fiind negată şi lăsată fără răspuns cererea Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord de a-l recunoaşte ca creditor al masei cu achitarea în prealabil a plăţilor curente, fapt ce şi i-a impus să se adreseze în instanţa de insolvabilitate.

Deci, prevederile legale date, nu sunt aplicabile speţei la caz.

Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord prin cererea depusă la Judecătoria Chişinău, sediul Central a prezentat instanţei de insolvabilitate şi precedentul judiciar privind recunoaşterea de către instanţa de judecată a Serviciului Vamal, Biroul Vamal Nord ca creditor al masei, pe cauza în procedură de insolvabilite S.R.L. „APM Automotive Protection”, anexând copia Deciziei Colegiului Civil şi de Contencios administrativ al Curţii de Apel Bălţi nr. 2ri-109/22 din 01.12.2022, în care instanţa a argumentat toate circumstanţele de fapt şi de drept şi care sunt aproape cazuri identice cu cel din speţă, însă de către Judecătoria Chişinău, sediul Central, nu a fost luat în consideraţie precedentul dat.

Per ansamblu, reiterează că, administratorilor insolvabilităţii sau lichidatorilor ca exponenţi ai puterii de stat în domeniu procedurilor de insolvabilitate prin prevederile Legii insolvabilităţii nr. 149/2022, legiuitorul le-a oferit drepturi şi posibilităţi vaste de a administra agentul economic debitor, valorifica masa debitoare şi satisface creanţele ceditorilor.

Raportând situaţia de fapt la normele legale ce guvernează speţa, reieşind din dezideratul suprem că creditorul urmează a beneficia de dreptul de a fi executat documentul executoriu, drept consfinţit în legislaţia naţională şi în Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Organele vamale prin atribuţiile sale principale consfinţite prin lege, asigură securitatea economică a statului, unde prin acţiunile date ale lichidatorului debitorului S.R.L. „*****”, dl Topal Ştefan prin care a negat şi lăsat fără răspuns cererea Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord, de a recunoaşte ca creditor al masei cu achitarea în prealabil a plăţii curente, cât şi a primei instanţe prin care a restituit cererea depusă de Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord, se tergiversează atât recunoaşterea ca creditor al masei, cât şi perceperea acestor mijloace băneşti în folosul statutului.

Prin urmare, prima instanţă la emiterea încheierii nu a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, iar normele de drept material şi procedural au fost aplicate eronat.

Conform art. 5 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art. 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanţă [...], care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil Curtea a reamintit în mod constant locul important pe care îl ocupă dreptul la un proces echitabil într-o societate democratică [Airey împotriva Irlandei, pct. 24; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 231]. Această garanţie „se numără printre principiile unei societăţi democratice în sensul Convenţiei" (Pretto şi alţii împotriva Italiei, pct. 21).

Rezultă că o interpretare restrictivă a garanţiilor oferite de art. 6 § 1 nu este aşadar justificată (Moreira de Azevedo împotriva Portugaliei, pct. 66). în plus, cerinţa echităţii se aplică întregii proceduri şi nu se limitează la şedinţele în contradictoriu (Rafinăriile elene Stran şi Stratis Andreadis împotriva Greciei, pct. 49).

De asemenea, art. 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului descrie garanţiile procedurale specifice acordate părţilor într-o acţiune civilă. Scopul său principal este de a proteja interesele părţilor şi pe cele ale unei bune administrări a justiţiei (Niderost-Huber împotriva Elveţiei, pct. 30). Astfel, justiţiabilul trebuie să-şi poată pleda cauza cu eficacitatea dorită (H. împotriva Belgiei, pct. 53).

Dreptul la un proces echitabil în faţa unei instanţe, garantat de art. 6 § 1 din Convenţie, trebuie să fie interpretat în lumina preambulului Convenţiei, care enunţă supremaţia dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante (Brumărescu împotriva României, pct. 61; Nejdet Şahin şi Perihan Şahin împotriva Turciei (MC), pct. 57).

Părţile la proces au dreptul să prezinte orice observaţii pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Acest drept este efectiv numai în cazul în care cererile şi observaţiile părţilor sunt într-adevăr „ascultate", adică examinate în mod adecvat de către instanţa sesizată (Donadze împotriva Georgiei, pct. 35).

Astfel, instanţa trebuie să efectueze o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor şi probelor prezentate de părţi [Kraska împotriva Elveţiei, pct. 30; Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, pct. 59; Perez împotriva Franţei (MC), pct. 80], Pentru a asigura exercitarea efectivă a drepturilor garantate de acest articol, autorităţile judiciare trebuie să dovedească „diligenţă".

O garanţie a respectării drepturilor omului, Convenţia prevede în art. 6, pct.l dreptul oricărei persoane la un proces echitabil, statuând că, orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public şi întrun termen rezonabil, de către un tribunal independent şi imparţial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptată împotriva sa.

În accepţiunea Convenţiei, dreptul la un proces echitabil are mai multe componente din care unul este accesul liber la justiţie. Accesul liber la justiţie este consacrat, ca drept cetăţenesc fundamental şi prin art. 20 din Constituţia Republicii Moldova, prin art. 10 din Declaraţia universală a drepturilor omului, precum şi prin art. 14 pct. 1 din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, iar accesul liber la justiţie reprezintă facultatea fiecărei persoane de a se adresa unei instanţe judecătoreşti pentru apărarea drepturilor sale sau valorificarea intereselor sale legitime.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că, prima instanţă la emiterea încheierii judecătoreşti contestate a aplicat eronat normele procedurale şi materiale, este necesar de a admite recursul declarat de către Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord, cu casarea integral a încheierii recurate şi emiterea unei alte încheieri prin care cererea Serviciului Vamal, Biroul Vamal Nord să fie admisă.

Termenul declarării recursului

Potrivit art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din aceeaşi lege, încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile din data comunicării şi numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată cu recurs a fost pronunţată la data de 16.01.2024, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 01.02.2024, astfel, Colegiul civil constată că recursul a fost depus în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilităţii.

Aprecierea instanței de recurs

Verificând încheierea contestată în raport cu criticile formulate, în limitele controlului de legalitate şi temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil al Curţii de Apel Chişinău consideră necesar de a respinge recursul declarat de Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord cu menţinerea încheierii primei instanţe din 16.01.2024, reieşind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În conformitate cu art. 428 alin. (1) din Codul de procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii.

Conform art. 140 alin.(1) al Legii insolvabilității, dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă.

Conform art. 2 al Legii insolvabilității, creditori ai masei sunt creditori ale căror creanţe faţă de debitor au apărut după intentarea procesului de insolvabilitate şi se execută în prealabil, în mod curent, pe măsura apariţiei lor, iar obligaţii de plată curente sunt impozite, taxe şi alte obligaţii de plată, credite şi dobînzi aferente, majorări de întîrziere (penalităţi), calculate din momentul intentării procesului de insolvabilitate.

Potrivit materialelor dosarului, la data de 10.01.2024 Serviciul Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Nord a depus cerere privind validarea creanțelor masei față de S.R.L. „*****”.

Din informațiile reținute în cererea de validare a creanțelor înaintată de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, Biroul Vamal Nord, Colegiul civil reține că, creanțele a căror validare se solicită sunt întemeiate pe Decizia de regularizare nr. 181 din 11.08.2023 emisă de Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord fiind calculate plăți de bază și penalități, care în total constituie suma înaintată spre validare de 1 755 598,90 lei.

Colegiul civil reține că, fiind investită cu competența de judecare a prezentului litigiu, instanța de fond prin încheierea emisă la 16.01.2024 a restituit cererea de validare a creanțelor înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, în temeiul art. 170 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia, judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă instanța nu este competentă să judece cauza.

În subsidiar, conform art. 1 alin. (1) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În urma verificării circumstanelor de fapt și de drept relevate prin prisma probatoriului administrat la materialele cauzei și raportat la cadrul legal incident, Colegiul civil atestă că, instanța de fond just și întemeiat a concluzionat întru restituirea cererii de validare a creanțelor înaintată de Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord, or, la caz, este cert că temeiul apariției creanței pretinse este ulterior datei deschiderii procedurii, dat fiind faptul că procesul de insolvabilitate față de S.R.L. „*****” a fost intentat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18.12.2019, iar documentul justificativ din care izvorăște creanța invocată este Decizia de regularizare nr. 181 emisă la 11.08.2023, adică ulterior intentării procesului de insolvabilitate față de întreprinderea debitoare.

Cu referire la argumentele invocate de recurentul Serviciul Vamal al RM,

Biroul Vamal Nord în recursul declarat, Colegiul civil le respinge ca fiind neîntemeiate bazate pe iinterpretarea eronată a circumstanțelor de fapt și de drept și insuficiente pentru a răsturna soluția instanței de fond, or la caz, instanța de fond a dat apreciere tuturor circumstanțelor de fapt și de drept invocate și argumentelor înaintate, rezultând în emiterea unei soluții corecte și motivate. Argumentele invocate în recursul declarat reprezintă doar o reiterare a argumentelor prezentate în cererea de admitere a creanțelor și se rezumă la formularea unei poziții privind dezacordul recurentului cu poziția instanței de fond însă nu sunt suficiente în vederea admiterii recursului conform temeiurilor reglementate de legiuitorul național în acest sens.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudenţa sa constantă a reiterat că ţine de obligaţia părţilor de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanţă (cauza Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Prin urmare Colegiul civil apreciază că, cererea înaintată de Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord este depusă în temeiul apariției unei creanțe care este posterior intrării întreprinderii debitoare în procesul de insolvabilitate, considerent din care, în cazul de față, instanța de fond a procedat corect și întemeiat, respectând normele legale ce reglementează genul de situație apărută și fiind aplicabilă la caz reglementarea art. 170 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, or, având în vedere că creanțele invocate de potențialul creditor au apărut după intentarea procesului de insolvabilitate acestea din urmă nu pot fi valorificare prin intermediul instituției validării creanțelor reglementată în acest sens de Legea insolvabilității.

Din considerentele enunţate, Colegiul civil constată că, instanța de insolvabilitate just și întemeiat a concluzionat în vederea restituirii cererii înaintate de creditorul Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord privind validarea creanţelor or, instanța nu este competentă să judece cererea în condițiile stabilite supra, or prezenta cerere urmează a fi soluționată de către administratorul autorizat, iar faptul că la cererea înaintată recurentul nu a primit nici un răspuns, nu constituie temei pentru examinarea prezentei cereri de către instanța de insolvabilitate.

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău consideră că recursul declarat de Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord se referă la dezacordul recurentului cu soluţia pronunţată de către instanţa

ierarhic inferioară şi nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a hotărîrii recurate şi urmează a fi respins.

Totodată, Colegiul civil menționează că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai şi alţii contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Faţă de cele ce preced şi având în vedere faptul că, instanţa de insolvabilitate a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei, a aplicat corect normele de drept material şi procedural, pronunţând o încheiere legală şi întemeiată, iar temeiurile invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.01.2024, prin care, cererea înaintată de Biroul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord privind validarea creanțelor masei, a fost restituită.

În conformitate cu art. 426 alin.(3), art. 427 lit. a), art. 428 alin.(1), art. 238-241 Cod de procedură civilă, ***Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău***

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Serviciul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.01.2024 prin care cererea înaintată de Biroul Vamal al RM, Biroul Vamal Nord privind validarea creanțelor masei, a fost restituită.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecătorul Eugeniu Clim

Judecătorii Olga Cojocaru

Steliana Iorgov